

СЕРЕДНЯ ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА №254
СВЯТОШИНСЬКОГО РАЙОНУ М.КИЄВА

Навчально-пізнавальні заходи

Інна Алфьорова,

вчитель початкових класів спеціалізованої школи № 254, м. Києва

УКРАЇНСЬКІ ВЕЧОРНИЦІ

Мета: ознайомити учнів з традиціями українського народу, розвивати творчі здібності, к традицій.

Обладнання вишиті рушники, скриня, макет печі, український керамічний посуд.

Прибрана хата, три лави, піч, скриня.

Господиня: Гостей чекаю я багато,
Той раз всім місця не знайшлось,
Усі до мене прийдуть в хату
На вечорниці зберемось.

З піснею «Добрий вечір, щедрий вечір» заходять дівчата.

Господиня Добрий вечір! Вибачте, що тісенько може в нас!

Ви проходите та сідайте разом з нами, в добрий час!
Як зійшлись на вечорниці
Всі дівчата трудівниці:
Чорноброві, яснолиці,
Ніби справжні чарівниці.

Дівчата підходять до скрині.

Господиня: Ой – ой, дівчата, як хочете причепуритися,
Тут у скрині все для вас.

1 Дівчина: Дивись, люстерко!

2 Дівчина: Та стривай – но, мені цю стрічку прив'яжи!

3 Дівчина: Та не помни, бери охайно. А мені до вподоби оце намисто. Ну, як? Красиво? Ну,

Разом: Дуже вдячні господині!

1 Дівчина: Щастя зичимо навік!

2 Дівчина: Щоб було багато в скрині!

3 Дівчина: Та, щоб хліб родив щорік!

Дівчата сідають, вишивають.

Заходять хлопці під музику «Ой під вишнею», танцюють танок «Повзунець».

Хлопці Добрий вечір всім!

Господиня: Ой, як ми вам, хлопці, вдячні
За таночок «Повзунець»,
Ви найкращі танцюристи,
Кожний хлопець – молодець.
То ж сідайте в нашій хаті,
Побалакаємо разом,
Що де чули, чим багаті
Обговоримо гуртом.

1 Хлопець: Добрий вечір, щибетушки! Ви вже тут?

2 Хлопець: А гарні які дівчата, мов писані.

- 3 Хлопець: А які тут рушники! То вже дівчата вишили. Такими рушниками здавна славиться
- 4 Хлопець: Витри лице такими рушниками, що вишивала мати, і ніби нап'єшся цілющої води,
- 5 Хлопець: Українські рушники! На них кладуть хліб – сіль. Коли дівчину сватали, вона на знак
- 6 Хлопець: Українські рушники! З вами порівнюють дорогу, що веде до рідного дому.
- Господиня: А тепер танцюйте, співайте.
Звичаї народу

Дівчата виконують танок з рушниками.

- Господиня: А зараз давайте позмагаємося, хто кого перебалакає, краще розкаже скоромовку.
- Хлопець :
Наша Варка – господарка,
Господарка, квітницарка,
У дворі біля криниці
Сіє айстри й чорнобривці.
- Дівчина:
На печі, на печі
Смачні та гарячі
Пшеничні калачі.
Хочеш їсти калачі –
Не сиди на печі.
- Хлопець: Ми носили воду в ситі,

Та дерева не політи.
Воду в ситі не носити,
Саду ситом не політи.

Дівчина: Пішли рясні дощі,
Ловилися лящі.
А хлопці, мов хлющі:
Забули про плащі.
Та, що їм ті дощі,
Коли такі лящі!

Дівчина: Впевнена, що батьки нас нізачо не перебалакають.

Хлопець: А хай спробують!

Батьки розказують скоромовки.

Господиня: А яке свято без загадок?
Хлопці, а загадайте-но дівчатам загадки.

Хлопці: З поля зжинають
У млині перетирають
В печі гублять –
Клянуться, що люблять.
(Хліб)

Лінився, лінився,
В окропі опинився.
У сметані купається,
Черги дожидається.
(Вареник)

Стоїть пані у куточку
В гарнім чобіточку.
(Кочерга)

Рогатий, а не віл,
Їсть - їсть, а не ситий.
Людям подає,
А сам у куток іде.
(Рогач)

Дівчина: А які вечорниці без ігор? Давайте пограємось.

Господиня: Зараз ми подивимось на наших парубків, на їхню спритність та силу.
То ж, хлопці, прошу вас на середину хати.

Гра «Козацькі розваги»

Завдання: Виштовхати суперника з кола (стоячі у хула-хупі на одній нозі): плечем, долонями,

Господиня: Добрі хлопці до нас завітали. А що ж наші дівчата? На що вони здатні? Ану дівчата

Гра «Дівочі витівки»

Завдання: Погукати маму (з переляком, з радістю). Одягнути хусточку, та дивлячись на себе в
йкнуті: «Ой!» (з образою, із болем).

Господиня: Гарні в нас на вечорницях зібралися дівчата.

Дівчина: Хлопці, дівчата! Дивіться, наш Гриць заснув.

Хлопець: Що! Я не спав.

Дівчата: То ставай до роботи.

Діти беруться за руки, утворюючи коло. Гриць у середині. Пісня-гра «Грицю, Грицю до роботи».

Хлопець: Народ наш дуже любить жарти, тож давайте і ми пожартуємо.

Я почну першим – слухайте:

Коли я був малим, упіймав мене сусід на яблуні.

- Що ти там робиш? – запитує сердито. А я йому – та упало яблуко, а я його

- Миколо, чому ти два дні не приходив до школи?

- Та я позавчора йшов через річку,

Крізь лід провалився у холодну водичку,

Весь день після того лежав і хворів,

А мама аж двох привела лікарів.

- То ж позавчора було. А де ти був учора?

А вчора якраз біля вашого двору,

У школу йдучи, я з лікарем зустрівся.

Ну, думаю, вчитель наш теж провалився.

- Що таке байка?

- А це, кахуть, коли тварини, ну наприклад осел і баран, розмовляють так, як оце ми з

- Швидше збирайся, а то запізнишся до школи.

- Нічого, школа відчинена, цілий день!

- Зачини двері, надворі дуже холодно.
- Хіба надворі потеплішає, якщо я зачиню двері?

Кум до кума

- Кум, ми з тобою, як то кажуть, йшли?
- Йшли.
- Кожух знайшли?
- Знайшли.
- Я тобі кожух давав?
- Давав.
- Ти кожух взяв?
- Взяв.
- А де ж він?
- Та що?
- Та кожух?
- Та який?
- А ми з тобою йшли?....

1 Хлопець: Дівчата, та коли ж ви нас і гостей пригощати будете?

2 Хлопець: І правда, так вареників хочеться.

3 Хлопець: Дівчата! А чи готові вже ваші вареники? Почастуйте нас!

Дівчина: От зараз ми вас почастуємо!

Дівчата і хлопці співають у формі діалогу пісню «Наші хлопці вареники хочуть» на мелодію іреників хоче»:

Наші хлопці вареників хочуть,
Наші хлопці вареників хочуть,
Навари милая, навари милая,
Навари уха-ха, мила чорнобривая.
А я дров не маю, ви мої хороші,
А я дров не маю, хлопці мої гожі.
Нарубай милая, нарубай милая,
Нарубай уха-ха, сама чорнобривая.
Я рубать не вмю, ви мої миленькі,
Я рубать не вмю, мої соловейки.
Научись, милая, научись, милая,
Научись уха-ха, мила чорнобривая.
А я сил не маю, ви мої хороші,
Наче я і сил не маю, хлопці мої гожі.
Не балуй, милая, навари милая.
Пирогоми пригости, квіточка вродлива.

Господиня: А давайте і справді пригостимо наших хлопців. Вони у нас справжні козаки.

1 Дівчина: Та які ж вони козаки! Щоб козаками стати, треба бути умілими, спритними, веселими

2 Дівчина: А ось вони нам це доведуть!

3 Дівчина: Подивимось.

4 Дівчина: По-перше, добрий козак починає свій день з козацької їжі.

5 Дівчина: А яка головна козацька їжа?

1 Дівчина: Куліш!

Конкурс «З'їж куліш». Дві команди по 5 чоловік. Кожній команді дають глечик з кулішем та по 5 куліш. Переможе та команда, яка швидше з'їсть куліш.

2 Дівчина: Справжні козаки!

3 Дівчина: Ще не справжні.

4 Дівчина: А чому?

5 Дівчина: Бо ми ще не чули, як вони співають.

Пісня «Ой що ж то за шум учинився».

1 Дівчина: От тепер вже справжні козаки.

Господиня: А зараз попросимо татусів теж показати, що вони за козаки.

Конкурс татусів з мішками.

Дівчата: Справжні козаки.

Господиня: А зараз ми побачимо, яка з дівчат найкраща господиня.

Конкурс «Віночок». Дівчата витягують картку з квіткою і розповідають про неї.

Барвінок – квітка щасливого подружнього життя.

Перша пелюстка – краса,

Друга – ніжність,

Третя – незабутність,

Четверта – злагода,
П'ята – вірність.

Вишня – символ материнської любові.

Калина – краса та врода дівчини.

Троянда – кохання, квітка прозріння.

Ромашка – квітка здоров'я, робить людей лагіднішими.

Мальва – віра, надія.

Чорнобривці – символ отчого дому, допомагають позбутися головного болю.

Конкурс на краще ліплення вареників.

Господиня: Милі гості, прошу сісти,
Варенички будемо їсти.
Вареники не погані,
Вареники у сметані.
Їжте, їжте, запрошую щиро.
Вареники наші з сиром.

Діти розносять вареники, пироги гостям і пригощаються самі.

1 Хлопець: Ой, мабуть, давайте люди
За гостину дякувати будемо
І за те, що гарно приймали
І за те, що смачно частували.

1 Дівчина: Все, що задумали, хай вдається,
Все, що посіяли, щоб вродилося,
Щоб життя лиш колосилося.

2 Хлопець: А ще ми бажаємо сили,
Щоб ніколи ви не хворіли,
Щоб люди вас поважали,
Щоб діти вас завжди шанували.

3 Хлопець: Щастя, здоров'я не на один рік, а на цілий вік.

Всі: А на цьому слові, бувайте здорові!

Всі діти співають пісню:

Скільки не співали,

А кінчати час.
Кращі побажання
Ви прийміть від нас!
І в вас, і в нас хай буде гаразд!
Щоб ви і ми щасливі були! 2 рази

Батьки, наші милі,
Вам низький уклін.
Щастя вам бажають
І дочка, і син.
І в вас, і в нас хай буде гаразд!
Щоб ви і ми щасливі були! 2 рази

“Шануймо батька свого, матір свою, всю свою родину!”

Мета: Виховувати любов до найближчих та найрідніших людей – матері і батька. Вчити бути чемними, шанувати батька і матір, допомагати їм, любити і завжди пам’ятати місце, де народилися, рідну оселю, свій народ, рідну мову і неньку Україну.

Формувати у дітей почуття обов’язку перед батьками, своїм народом, своєю Батьківщиною.

РОДИННЕ СВЯТО

Родинне свято проводиться у святково прибраній залі.

Вчитель: Доброго дня всім Вам, дорогі батьки, дідусі, бабусі, шановні гості, Славна наша велика родино! Щиро вітаю Вас!

Сьогодні Ваші діти, дорогі Вам онуки, скликали у шкільне гніздечко всю свою родину на родинне свято: “Шануймо батька свого, матір свою, всю свою родину!”.

Сьогодні велике свято – свято подяки дітей своїм батькам. А ось і Ваші діти, шановна родино. Зустрічайте їх. Бо як немає дня без сонця, а весни без цвіту, так важко уявити собі сім’ю без дитини, без її веселого щебетання.

Запрошую Вас, дорогі діти.

Зустрічайте їх!

Вчитель: Шановна, дорога родино! Так, так, якраз родино. Я не помилилася. Бо всі ми присутні у цій залі – це одна велика родина – батьки, діти, вчитель. Ми родина з того дня, як пролунав Перший дзвоник, з тих пір, як вперше переступили шкільний поріг. Породичала нас усіх школа. Недаремно ж у школі ми проводимо наше свято.

З великою відповідальністю готувалися ми до цього дня, аби Ви відпочили, забули про свої щоденні клопоти, отримали приємні хвилини і зрозуміли, що батьки для своїх дітей – найрідніші в світі люди.

Тож дозвольте розпочати наше свято.

Вихід: на пісню “Зеленеє жито”.

Ведучий: Дорогі наші батьки!

Ведуча: Наші милі, найдорожчі в світі люди.

Ведучий: Щастя Вам, здоров'я.

Ведуча: Миру і злагоди.

Ведучий: Нехай рясніють ниви колоскові,
У домі буде злагода і мир.
На чистому, як сонце рушникові,
Дозвольте Вам піднести хліб і сіль.

Діти вручають батькам хліб з сіллю, звучить пісня: “Зеленеє жито”.

Вчитель: Так, ми зібралися, щоб хорошим словом подякувати “твердому” батьківському плечу, вклонитись низько до землі святій материнській любові, щоб посміхнутись своєму синові та донці. І порадіти в цю мить, що ми є, що живемо, що ще не перервалася ниточка роду людського, що виростає з цієї малечі нове покоління українського народу. І від батьків залежить, якими вони будуть, наші діти. Тож жити в мирі, злагоді треба не тільки заради себе, а й заради дітей.

Учень: Ми до батьків сказати хочемо слово,
Сповнене ніжності й любові.
Бо без батьків чого ми в світі варті?
Без ненчиної ласки і тепла,
Без батьківського строгості і жарту,
Без нашого родинного тепла...

Ведучий: Татко і ненька. Чи є в світі тепліші слова? Ні! Батьки ведуть нас в життя і така вже, бачте, доля, і такий вже розумний лелека, що порозносив нас саме нашим мамі і татові. Ми його навіть не просили.

Ведуча: Це прекрасно, що саме нашими батьками є наші мами і татусі. І що саме в них з'явилися на світ їхні діти.

Ведучий: Батько і мати – найрідніші для нас і найближчі люди. Від них ми одержали життя. Ви нас навчаєте людських правил, збагачуєте наш розум, вкладаєте в наші уста добрі слова.

Учень: Рідні мами, татусі,
Дідусі й бабусі.
Ми Вас обожнюєм щиро-щиро,
Вам бажаємо щастя й миру.

Учень: Ви нас теж любіть, рідненькі,
Бо ми діти дорогенькі,
Хочемо бути на Вас схожі,
І як Ви, такі ж хороші.
Хай же наше добре слово
Розквітає веселково.

Звучить пісня: “Здрастуйте”.

Учень: “Родина”, “Рід” – які слова святі.
Вони потрібні кожному в житті.
Бо всі ми з Вами гілочки на дереві,
Що вже стоїть неторканим віки.
Це дерево – наш славний родовід,
Це батько, мати, прадід твій і дід.

Учень: Ми любим Вас, кохані мами й тата,
І Вам бажаємо здоров’я ми багато.
Ми хочемо, щоб завжди Ви раділи,
І щоб в житті ніколи не хворіли.

Учень: Хоч часом ми буваємо нечемні,
І дуже Ви хвилюєтесь за нас,
Але у серці знаємо, напевно,
Ми все ж частіше радуємо Вас.

Учень: Хай Бог охороняє Вас від злого,
Хай світить сонце і зріють жита.
Щоб Ви були щасливі і здорові,
На многії і многії літа.

Учень: Хай щастя і радість Вам ллються рікою,
Щоб ви не стрічались ніколи з журбою.
Хай пісня дзвінка виграє на вустах,
Хай смутку ніколи не буде в очах.

Ведуча: “Шануймо наших батьків!” – так велить книга книг – Біблія. Майже три з половиною тисячі років тому на кам’яних таблицях гори Сінай були вирізьблені слова: “Шануй батька твого, щоб добре було тобі та щоб довголітнім був ти на землі”.

Ведучий: Шанування батьків – один з найсвятіших обов’язків людини. Батьки нас ростять, виховують, навчають добру, люблять. І як же не відплатити їм такою ж любов’ю, ласкою і допомогою? Тому що на старості літ вони чекають від своїх дітей віддачі в любові, піклуванні, доброзичливості. Бо, якщо діти їм цього не дають, їм здається, що вони є тягарем для своїх дітей.

Учень: Допоки нас чекають наші мами,
І доки виглядають нас батьки,
Провідуймо, та не лише листами,
Хоч дорогі їм і скупі рядки.
Коли неждано вдарять десь у дзвони,
Тоді на все, на все знайдеться час.

Але не сльози, не вікон печалі,
Уже ніщо не виправдає Вас.
Заниє жаль у щедрім слові “мамо”,
І чайкою здригнеться синя вись.
Провідуймо і завжди пам’ятаймо,
Що можемо запізнитися колись.

Учень: Крізь дощ, крізь сніги і тумани,
Чи дороги туман обснує,
Приїжджайте частіше до мами,
Повертайтеся в дитинство своє.
Забувайте обов’язок, втому
Не марнуйте дурницями дні,
Приїжджайте до рідного дому,
Розвесняйте в нім душі свої.
Там ростуть чорнобривці і м’ята,
Де пройшли Ваші дні золоті,
Лиш не можуть Вам вічними стати,
Руки мамині – крила святі.
Щоб не мучила совість потому,
Не приносьте батькам Ви печаль.
Бо для них ви є сонячний промінь,
То ж не гасніть у рідних очах.

Звучить пісня: “Заметушечка”.

Ведучий: Спочатку батьківські очі дивляться на Вас з любов’ю, потім з гордістю, а далі з надією.
Зростають діти – стають старшими батьки. Це неминуче, бо час пливе дуже швидко. Але діти повинні пам’ятати:

Учень: Приїжджайте частіше додому,
Щоб не мучив Вас сором потому.
Не привозьте ні грошей, ні слави,
Будьте з рідними рідні, ласкаві.

Учень: Розцілуйте батьківську сивину,
Бо не вічні ні батько, ні мати.
Часом можете їх не застати.
Щоб не мучила совість потому,
Приїжджайте частіше додому.

Ведуча: Готуючись до нашого свята, ми не лише шукали вірші та пісні, а й поцікавилися прислів’ями та приказками про них. Ось вони. Адже людина має користуватися в повсякденному житті і має їх пам’ятати.

Учень: Шануй батька й неньку, буде тобі скрізь гладенько.

У сокола і діти соколята.
Добрі діти – батькам вінець, а злі діти – батькам кінець.
Яке дерево – такі й квіти.
Яка сім'я – такий і я.
Який дуб – такий тин, який батько – такий син.
Який кущ – така й калина, яка мати – така й дитина.
Мати одною рукою б'є, а другою рукою гладить.
Батько краще догляне семеро синів, ніж семеро синів батька.

Учень: Я хочу вирости такою,
Щоб всі могли пишатись мною.
Іти в невидимі світи,
Де горизонти й вертикалі
Ведуть нас в невідомі далі.
І лиш відчую тугу в нім,
Я повертаюсь знову в дім
Де п'ярко пахнуть чорнобривці,
В їх пахощах немов пливу,
Яке ж прекрасне це дитинство,
Як добре, що я тут живу.

Ведучий: Перше слово, яке дитина вимовляє, це слово “мама”. І недарма, бо першою людиною, яка схиляється над її колискою, є мама. Мама... Джерело життя на землі. Живий вогонь – ясне дитя народжує жінка – мати.

Учень: Є немало мам на світі,
Мами добрі, мами світлі,
Та одна є наймиліша.
Хто вона? Скажу Вам я –
Рідна матінка моя.

Учень: Перше слово сказали ми – мама,
І вона посміхнулась ласкаво,
Коліскову тихенько співала,
Коли спати мене вклала.

Учень: А скільки не спала ночей,
І не змикала очей,
Коли ми хворі бувало,
Спасибі тобі, моя мамо!

Учень: До школи мене проводжаєш,

Портфель залюбки ти збираєш,
В житті ти мене виручаєш,
Спасибі тобі, моя мамо!

Учень: Провини мої пробачаєш,
Хоч іноді і палаєш.
І впевнено в світ я дивлюся,
Уклін тобі, люба матуся!

Учень: Б.Данилович - “Два сонечка”
Ще сонце не встало,
Ще тільки сіріє –
Мене на світанку,
Два сонечка гріють.
Два сонечка ясні,
Від ранку до ночі –
Це дивляться тепло
Матусині очі.
Вже сонце схилилось,
Пташки сплять у гаї,
Засну – наді мною ж
Два сонечка сяють.
Два сонечка ясні,
Від ранку до ночі –
Два сонечка красні,
Матусині очі.

Учень: В.Зінченко - “Мамине свято”
У травні ласкавому – мамине свято,
Взяла я нитки й почала вишивати.
В моєму узорі на білім батисті
З’явилися квіти в зеленому листі.
Кульбабка і ружа, бузок і ромашка,
Над ними кружляють метелик і пташка.
Ген сонечко жовте, яскраве й привітне,
І хмарка пухната, і небо блакитне.
На мамине свято я встану раненько,
І їй подарую серветку гарненьку.

Ведучий: У давнину маму називали сивою ластівкою, ясним сонечком:

Учень: Ще в колисці немовля
Слово “мама” вимовля.
Найдорожче в світі слово
Так звучить на рідній мові.

Учень: Мати, матінка, матуся,
Мамо, мамочко, мамуся
Називаю тебе я,
Рідна ненечко моя!

Учень: С.Жупанин - “Мамині руки”
Підняли мене з колиски
Рідні руки мами.
Берегли від горя-лиха
Днями і ночами.
Вчили на землі стояти
І ходити вчили,
А коли бувало важко –
Додавали сили.
Працьовиті та невтомні,
Ласкою зігрті,
Руки мамині для мене –
Найсвятіші в світі.

Учень: В.Крищенко - “Мама вишила мені”
Мама вишила мені
Квітами сорочку.
Квіти гарні, весняні:
- На, вдягай, синочку.
В нитці – сонце золоте,
Пелюстки багряні.
Ласка мамина цвіте
В тому вишиванні.
Вишиваночку візьму,
Швидко одягнуся.
Підійду і обійму
Я свою матусю.

Учень: Д.Павличко - “Мати”
Перше слово – Мати,
Друге – Україна,
Так, учився розмовляти,
Я, мала дитина.
Кожне слово пахне,
Мов листочок м’яти.
Та, як квітка з короваю,
Пахне слово Мати.
Кожне слово світить
Гранями рубіна,
Але сяє, наче сонце,

Слово Україна.

Ведуча: Серце матері благословенне і сповнене віри, любові, краси. Її помисли, молитва охороняють дитину протягом всього її життєвого шляху. Недарма в народі кажуть: “Материнська любов із морського дна дістане”.

Учень: Як добре нам жити і знати,
І вірити, друзі, весь час,
Що кращого слова, ніж “мама”
Немає на світі у нас.

Учень: “Уклонюся!”
Гарна ти матусю,
Люба дуже, мила!
Ти мене ще змалку
Звичаю навчила.
І щодня навчаєш,
Як любить родину,
Мову нашу гарну,
Рідну Україну!
Буду українка,
Як і ти матусю,
І за ту науку
Я тобі вклонюся!

Учень: Матуся, мов зоря світанкова,
Як хліб і людська доброта,
Як мова твоя колискова,
Як доля і правда свята.

Ведучий: Слово “мама” росте з нами тихо, як тихо ростуть дерева, сходить сонце, розквітає квітка. Як тихо сходить веселка – гладить по голові дитину рідна рука. І так тихо приходить на уста промінцем маминої усмішки і ласкавістю її очей, листочком вишні і світлинкою сонця, пелюсткою квітки і радістю веселки, теплою лагідністю і вечірньою молитвою.

Учень: В.Симоненко – “Сонячний промінь”
В хаті сонячний промінь косо
На долівку ляга у вікна.
Твої чорні шовкові коси
Припорошила вже сивина.
Легкі зморшки обличчя укрили,
Це життя трудового плід,
Але в кожному русі – сила,
В очах юності видно слід.
Я таку тебе завжди бачу,

Образ в серці такий несу.
Материнську любов гарячу,
І твоєї душі красу.
Я хотів би, як ти, прожити
Щоб не тліти, а завжди горіть,
Щоб уміти, як ти любити
І трудитись, як ти, уміть.

Ведучий: У народі кажуть: “Як під сонцем квітам, так з матір’ю дітям”. Уклін Вам, всім, Матері!

Учень: Моліться, люди на слова пророчі,
Та славте маму на своїй землі,
То лиш її утомленість печаллю
Підводить розум, серце і слова
То з рук її мозольно і повчально
Ростуть пташата, діти і трава.

Ведуча: Багато вже сказали ми про найближчу, найріднішу нам людину – маму. А тато? Хіба він не найближчий і не найдорожчий?

Ведучий: Тато, татусь, таточко. Назва людини з сильним характером, з міцними руками – вони як притиснуть дитя до себе, то аж тріпоче мале серденько, боїться від радості вистрибнути з грудей. А як усміхається тато, то скільки ласки і тепла в його погляді.

Учень: Навчи мене, тату,
Жити на світі.
Сонцю усміхатись,
Ранку радіти.

Учень: Навчи мене, тату,
Життя розуміти.
Щоб в радості, в горі
Людиною лишитись.

Учень: Навчи мене тату,
Як друга шукати,
Щоб з ним ми могли,
Всі біди здолати.

Учень: Навчи мене тату,
Як дім збудувати,
Садок посадити,
Землю зорати.

Учень: Навчи мене тату,

О Боже, не знаю,
Ще скільки я.
Завжди пам'ятай!
Я ж маленька кровинка твоя.

Ведучий: Батько – це наш захисник, годувальник. Батьківське слово – закон. Бо він голова сім'ї, зразок для своїх дітей. Кожна дитина хоче, щоб її батько був людиною сильною, справедливою, щоб був мудрим і мужнім, яким і повинен бути голова сім'ї.

Учень: Батьку любий, тату милий,
Нинішнього свята
Ти від нас прийми, миленький
Ці слова подяки.

Учень: Уклін тобі, наш рідний тату
За те, що ласка в тебе є.
Нехай же рідну нашу хату,
Біда і горе обмине.
За те, що можеш мирно жити,
За те, що все ти бережеш,
За те, що вмієш нас любити,
То ж будь щасливим ти без меж.

Учень: “Любий тато”
Дорогий, хороший, любий тато!
Кращого за тебе не знайти.
Дорогий, хороший, любий тато,
Як чудово, що у нас є ти!
А коли татусь відпочиває,
Кожен з нас стихає і мовчить.
Нам він потім книжку прочитає,
Або грати в шахи нас навчить.
Діти мріють, ласкою зігріті,
Щоб ніколи не було біди...
Щоб були рідніші в цілім світі
Тато й мама з нами поруч назавжди.

А зараз послухайте вірші, які ми вивчили про родину на англійській мові.

Ведучий: Сьогодні ми сказали багато слів про наших батьків, але серед нас є і наші дорогенькі дідусі і бабусі, які є великим корінням роду сім'ї. Без їхньої досвідченої підказки, теплого слова, чуйності, мудрості було б дуже важко молодим батькам виховувати, пророщувати зернинки родини.

Ведуча: Які ж ніжні слова: бабуся, дідусь! Вони й лагідні й пестливі. А чому? Тому що бабуся і дідусь прожили удвічі більше. І ми, онуки, удвічі дорожчі для них..

Учень: З радісним святом вітаємо
Наших бабусь дорогих.
Від широкого серця бажаємо
Здоров'я міцного, щастя великого всім.

Учень: Ти довге прожила життя,
Є в тебе моя мама, тато мій і я,
Хай Бог тобі дає довгі літа,
Хай твоє серце тільки радість огорта.

Учень: Тебе цілую, моя бабусю,
Цілую срібло у твоїй косі,
Цілую кожну зморшку –
Найкраща ти, бабуся, на землі!

Учень: А.Калинчук – “Бабусині квіти”
У бабусі Олі
Квітів доволі.
Пишні троянди
Біля веранди.
Коло криниці
Рясні чорнобривці.
Там, де стежки,
Айстри й жоржини.
Скрізь біля хати –
Пахощі м'яти.
Гарні, як діти,
Бабусині квіти.

Ведучий: Ми Вам даруємо посмішку і ласку,
А щоб повірили іще словам,
Для серця вашого від серця нашого
Цю пісню ми даруєм Вам.

Лунає пісня: “Теплі слова”.

Учень: Ой, бабусенько рідненька,
Чарівненька-любенька,
Твої руки – золоті,
В невсипущому труді,
Твою працю я шаную,
Твоє серце добре чую.
І тобі я побажаю,
Сонечко хай зустрічає!

Ведучий: Любимо ми і своїх дідусів. Дідусь і пораду дасть мудру, і навчить багато чому: майструвати та

як за господарством доглядати.

Ведуча: Дідуся завжди шанували в кожній сім'ї, йому вірили і прислухались до його мудрих порад. Як багато доброти дарують невтомні дідусеві руки...

Учень: “Любий, добрий наш дідусь”
Любий, добрий наш дідусь,
Ми, твої внучата,
Прибігаємо до тебе
Щастя побажати.
Хоч твій волос сивиною
Густо посріблився,
Ти для нас, дітей маленьких,
Другом залишився.
Ти нас батькові й матусі
Помагаєш вчити,
Як зробитись чесним, добрим,
Як по правді жити.

Учень: “Мій дідусь”
Мій дідусь старенький,
Як голуб сивенький,
По садочку ходить,
Онученька свого
За рученьку водить.
Яблучка знаходить,
Ще й з горішків зерна,
Дідусь любий, милий,
Як голубчик сивий.

Учень: Бажаєм нашим дідусям
Щасливо прожити.
Внуків своїх дорогих
Всім серцем любити.

Учень: Ви нас розуму вчите,
Як на світі жити,
Бо Ви знаєте не зле,
Як наш край любити.

Ведучий: Дорога наша родино! Ось і прийшла завершальна мить нашого свята – свята подяки Вам, нашим дорогим, чуйним, любим, ніжним, відданим, найкращим батькам у світі!

Ведуча: Ми хочемо, щоб у Вас не лише сьогодні був хороший настрій, а й завжди, щоб кожен весняний день додавав Вам бадьорості, щоб сонячне проміння зігрівало серця, а наші слова подяки возвеличували Ваші душі.

Ведучий: Ми щасливі, що сьогоднішнє свято відбулося, і ми змогли висловити всі свої почуття до Вас: свою повагу, гордість, ніжність, відданість, любов. Але всі ці слова є лише “краплею в морі”, бо наш обов’язок перед Вами куди більший. І ми будемо намагатися довести це не лише на словах, а й на ділі своїми вчинками та поведінкою.

Учень: Нехай для Вас же сонце світить,
І квіти ніжності цвітуть,
Нехай в добрі і щасті, мирі
Усі роки Ваші пройдуть.

Учень: Нехай для Вас квітує весно цвіт,
Життям стають найкращі мрії.
І доля посилає довгих літ,
Добра, бадьорості, любові і надії.

Учень: Нехай незвана старість прийде ще не скоро,
Нехай біда і лихо обминають наш дім.
Щоб були завжди Ви дужі і здорові,
А душею і серцем – вічно молоді.

Учень: Хай рікою щастя ллється,
Хай в сім’ї добро ведеться,
Хай серце не знає печалі і болю,
Бажаєм здоров’я, щасливої долі.

Учень: Хай матір Божа Вас охороняє,
А Господь з небес щастя посилає
На многії літа...

Учень: На світі білому єдине,
Як і Дніпрова течія,
Домашнє вогнище родинне
Оселя наша і сім’я.

Учень: В щасливі і сумні години
Куди б нам не стелився шлях,
Не згасне вогнище родинне
В людських запалене серцях.

Учень: “Родина”
Може в житті хтось принаду підкине
У чарівних звабливих очах..
Тільки родина, як зірка єдина,
Твій порятунок, надійний причал.
Ні, не шукай в своїм серці причину,
Якщо зневіра тебе обпече...

Тільки родина у прикру годину
Схилить надію тобі на плече.

Учень: Родина, родина від батька до сина,
Від матері доні добро передам.
Родина, родина, це вся Україна,
З глибоким корінням, з високим гіллям.

Вихід всіх дітей на сцену.

Вчитель: Любі діти, тож даруймо своїм рідним хвилини радості. Українська мудрість говорить: “Три біди є у людини: смерть, старість і погані діти”. Старість неминуча, смерть невблаганна – перед нею не можливо зачинити двері, а від поганих дітей дім можна вберегти. Але це залежить не тільки від батьків, а й від самих дітей.

То ж любіть і шануйте своїх батьків, не забувайте про них, будьте вдячні їм кожен хвилину, все своє життя.

Бажаю Вам щастя, бажаю добра,
Бажаю сонця, бажаю тепла.
Хай доля всміхається завжди Вам,
Всій Вашій родині і Вашим діткам.

Хай роки ідуть, а чоло не сивіє,
Хай внуки ростуть, а лице молодіє.
Хай серце не знає печалі й розлуки,
Хай радість приносять Вам діти й онуки.
Бажаєм прожити Вам в силі й здоров’ї
Ще многі літа.
Щасливої долі!

Дитина – це тільки брунька на вітках великого дерева. Батьки – це тільки віти, народжені стовбуром цього дерева. Великий, міцний стовбур – це сім’я. Бережіть свої сім’ї. А Ваші діти нехай будуть достойними своєї сім’ї, свого роду. Нехай Ваш родинний стовбур буде міцним і довговічним.

Дорога родинно! Бажаю Вам всім в мирі жити, тіток своїх ростити, виховувати їх хорошими людьми.

Головними героями, маленькими артистами були Ваші діти. У підготовці свята нам допомагали: батьки, вчитель музики Єфімова Наталія Петрівна, вчитель англійської мови Михайлова Олександра Юрївна. Свято наше підійшло до кінця. Дякуємо всім Вам, хто розділив з нами нашу радість. Любі діти поцілуйте своїх батьків, скоштуйте з ними коровай. Обніміть своїх батьків.

Вислови

*Одна Батьківщина і двох не буває,
Місця, де родилися, завжди святі.
Хто різну оселю свою забуває,
Той долі не знає в житті.*

*Родина, родина від батька до сина,
Від матері доні добро передам.
Родина, родина, це вся Україна,
З глибоким корінням, з високим гіллям.*

Без матері й сонце не гріє.

На сонці тепло, а біля матері добре.

Все купиш, лише тата й маму – ні.

Яке дерево, такі його квіти, які батьки, такі й діти.

Добрі діти – батькам вінець, а злі діти – батькам кінець.

Шануй батька і неньку, то буде тобі гладенько.

*Сад не дасть врожаю,
Як добре не подбає садівник...
Без коваля залізо поржавіє,
Мечем само не зробиться повік.*

*Як ладиться в родині, то й дім – не просто будинок, не просто батьківська хата, це – родинне вогнище,
яке горить і завжди зігрива своїм теплом.*

Батько краще догляне семеро синів, ніж семеро синів батька.

Який дуб, такий тин, який батько, такий син.

Яка сім`я, такий і я.

Нема того храму, щоб купити маму.

Не навчив батько – не навчить і дядько.

Мати однією рукою б`є, а другою гладить.

Яке дерево, такі й квіти.

Добрі діти – батькам вінець, а злі діти – батькам кінець.

У сокола і діти соколята.

Шануй батька й неньку, буде тобі скрізь гладенько.

У кого є ненька, у того голівка гладенька.

Пісні

Зеленеє жито

*Зеленеє жито, зелене,
Хороші гості у мене,
Зеленеє жито жінці жнуть,
Хороші гості в хату йдуть!*

*Зеленеє жито за селом,
Хороші гості за столом.*

*Зеленеє жито, зелене,
Хороші гості у мене,
Зеленеє жито ще й овес,
Тут зібрався рід наш увесь.*

Теплі слова

*Мамо, матусенько, ненько,
Усміх твій ніжний ловлю.
Мамо моя дорогенька,
Я тебе дуже люблю.*

*Татко, татусенько, тато,
Кращий у світі, навкруг.
Хочу тебе я обняти,
Ти мій порадник і друг.*

*Бабця, бабуня, бабуся,
Лагідна пташка моя.
Мені потрібна дідуся,
Мудра наука твоя.*

*Донечко, синку, сестрице –
Дружна, щаслива сім'я.
Таточко, мамочко, бабця –
Мій оберіг і родина моя.*

Здрастуйте

*Здрастуйте, здрастуйте, здрастуйте,
Всі мами планети Земля,
Хай зірки яскраві і ясні
Над Вами палають, дзвенять.*

Приспів:

*Скажемо спасибі ми рідненькі Вам,
Бо Земля красива добротою мам.
З Вами і молодше, і щедріш вона,
І без Вас не може завітать весна,
І без Вас не може звітать весна.*

*Знають і діти й дорослі,
Від маминих лагідних рук,
Затишно в домі і космосі,
І наче світліше навкруг.*

Заметушечка

*Я у мами одна, наче квіточка,
Коли вдома сама, беру вінчика.
І кругом замету, наведу чистоту,
Щоб ніде не було ні пилиночки.*

Приспів:

*Мамочко-мамочко я твоя донечка,
Квітка весняна і яскраве сонечко.
Як підросту стану танцівницею,
Втіхою тобі і помічницею.
Як підросту стану танцівницею,
Втіхою тобі і помічницею.*

*А як мама прийде, то всміхнеться мені,
Ніжно гляне вона в мої очі ясні,
Поцілує свою заметушечку,
І положить спочить на подушечку.*

Приспів.

«Наум, наведи на ум»

Пізнавально-розважальний захід.

Ольга ЗАРІЦЬКА, учителька початкових класів спеціалізованої школи №254 м Києва

Вчитель:

– Послухайте старовинну загадку:

Крамниця велика,

краму багато:

всього не перемиряєш,

не перелічиш –

по частині купуєш,
а весь не закупиш.

- Що це? (Знання)

- Ця загадка про кожного з нас, адже людина від самого народження по крупинці накопичує знання. Спочатку дитинка навчається найпростішим діям, щоб пристосуватись до умов життя в людському суспільстві: тримати ложку, одягатися і т.п.

Досягнувши шкільного віку, 1 вересня всі діти поспішають до школи переймати знання, напрацьовані людством протягом багатьох віків.

Але не завжди навчальний рік розпочинався 1 вересня.

У давніші часи навчальний процес розпочинався взимку – 1 грудня за старим стилем (14 – за новим). Це день святого пророка Наума. То була найзручніша пора здобувати освіту для сільських дітей, оскільки вже завершено найосновніші сільськогосподарські роботи.

За народними віруваннями, Наум – покровитель розуму, знань і доброчинства. Селяни вважали: якщо на день святого пророка розпочати навчальний процес, то дитина краще засвоюватиме науку, а відтак набереться ума-розуму. З цього приводу казали: «Пророк Наум наведе на ум.»

- Діти, ми провели екскурс в далеке історичне минуле нашого народу, хоча й зараз є країни, де початок навчального року залежить від часу досягання врожаю та інших сільськогосподарських робіт. Наприклад, в країні Афганістан така традиція зберігається й до сьогоднішнього дня.

А що ж ми з вами? Сьогодні, 14 грудня в день пророка Наума, проведемо дещо незвичні заняття.

Українську мову вивчатимемо цікаво.

(Клас розділений на 2 команди. Журі: батьки або запрошені учні з паралельних класів).

Ведучий:

- До нас на свято завітав король Квак. Він пропонує поміркувати і перекласти із «жаб'ячої» мови на зрозумілу нам відоме українське прислів'я: (прислів'я записане на довгу стрічку-гармошку) ква-ко-ква-жна-ква-жа-ква-ба-ква-сво-ква-є-ква-бо-ква-ло-ква-то-ква-хва-ква-лить-ква.

Ведучий:

- Відгадайте жартівливу мовну загадку.

Який знак інколи «не дозволяє» йотованим буквам наблизитися до букв, які позначають приголосні звуки? (Апостроф)

Гра «Поспішай, апостроф»

(Відповіддю на запитання має бути слово з апострофом)

1. Назва риби. (в'юн)
2. Що захищає птахів від морозу. (пір'я)
3. Непотрібна на грядці рослина. (бур'ян)
4. Назва співочих птахів. (солов'ї)
5. День тижня. (п'ятниця)
6. Назва дерева. (в'яз)
7. Хто дружить з фізкультурою, той матиме міцні... (м'язи)
8. Предмет, без якого не буде гри в футбол. (м'яч)

Ведучий:

- Напевно, вже пора й відпочити. Ви дорослі, тому фізкультхвилинку проведіть самостійно.

(Дівчатка з обох команд утворюють півколо і виконують українську народну пісню «Соловечку сватку»)

Ведучий:

- Ви гарно потішили всіх присутніх пісенькою про мак, а я приготувала вам завдання з «маком».

Гра «Скільки маків ти зірвеш?»

Заповнити сходишки

1. Сидить дівчина в коморі, а коса її надворі. (морква)
2. Найперша книжка школярика. (буквар)
3. Сама пістрява, їсть зелене, а дає біле. (корова)
4. Дуже смачний напій. (квас)
5. Гра. (квач)
6. Багато сестричок має і з ними слова складає. (буква)
7. Фігура, в якій всі чотири сторони рівні. (квадрат)
8. Без неї борщ все одно, що ложка без ручки. (квасоля)
9. Три місяці року. (квартал)
10. Трава, яку й сліпий упізнає. (кропива)
11. Її гублять коні людям на вдачу. (підкова)
12. Гурт із чотирьох співаків. (квартет)
13. «Будинок» для риб. (акваріум)
14. Вервечка верблюдів. (караван)

Поки журі визначає команду-переможця, двоє хлопчиків показують епізод перерви після уроку математики.

Ведучий: Декому з дітей подобається вигадувати нові слова, а декому вдалося скласти навіть таку таблицю множення:

Виходять двоє дітей.

- Нумо вигадувати числа.

- Нумо. Починаю я: майже один, майже два, майже три, майже чотири, майже п'ять, майже шість...

- То дурничка. Ось послухай, що я вигадав: один зверхмільйон більярдонів, один восьмільйон тисячонів, один чудольярд і один чудольйон.

- А я вигадав таку таблицю множення:

Три по одному – йди додому,

Три по два – он слова,

Три по три – носа втри,

Три по чотири – дзвоник до квартири,

Три по п'ять – землі п'ядь,

Три по шість – непроханий гість,

Три по сім – цукерки всім,

Три по вісім – джмелі в стрісі,

Три по дев'ять – качка й лебідь,

Три по десять – діток пестять.

Оголошується команда-переможець.

Вчитель:

- Пропоную зрівняти рахунок. (Дитина із команди, що має менше очок читає гумореску П. Глазового «Кухлик»).

Ведучий:

Загадка:

Що в будь-якій кількості легке? (Знання)

Учень:

Знання – найлегша ноша,
Знання – то велика сила,
І меч, і надійний щит.
Знання – то широкі крила,
Віконце в цікавий світ.

Ведучий:

- Дуже добре мати достатньо знань, але навкруги стільки різних цікавих справ: погратися з друзями чи подивитися телепередачі; погратися на комп'ютері чи побавитися з улюбленою тваринкою; покататися на велосипеді чи на роликах.

Учень:

Хто хоче знання здобути,
Той знайде і сили, і час.
Яким і ким нам бути,
Залежить лише від нас.

Ведучий:

- Здобувати знання досить складно. Іноді не вистачає витримки й терпіння, щоб вивчити правило чи знайти ключик до розв'язання складної задачі.

Учень:

Де бажання і старання, -
Там з'являється терпець.
З ним – уміння і везіння,
Бо терпець – всьому вінець.

Ведучий:

- Щоб бути сильними і захищеними в складному вирі життя, нам потрібно наполегливо вчитися, багато працювати. Девіз поета Петра Осадчука ми беремо і за свій девіз:

Учень:

Жодного дня – без роботи,
Порожнього – жодного дня!
Сонце стає супроти спання.
Жодного слова – на потім!
Жодного слова – зі зла:
Сонце трудиться в поті чола.

Ведучий:

- Хочеться бути сильними, розумними, щоб здійснювалися всі бажання.

Учень:

Дмитро Павличко
Найбільше я хочу

Найбільше я хочу,
Щоб мир був у світі,
Як небо у зорях,
А сад наш у цвіті.

Найбільше я хочу,
Щоб сонце щоранку
Зі мною віталось,
Присівши на ганку.

Найбільше я хочу,
Щоб рідна матуся
Всміхнулась мені,
Коли я посміхнуся.

Ведучий:

- Послухаймо вірш англійською мовою про бажання дітей світу:

I want

I want to live and not to die!
I want to laugh and not to cry.
I want to feel the summer shine.
I want to sing as wishes do.
I want to fly into the blue.
I want to **SWim** as fishes do.
I want to stretch our friendly hands
To all the young of other lands.
We want to love, we want to mate,
No atom bomb annihilate
My shining world.

Ведучий:

- Буде добре нам в житті, якщо буде більше добра навколо нас. Отже, поспішаймо творити добро.
Пісня «На добро»